

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010053
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4422010053.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaných G. D. a spol. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/602/18/4404 z 28.01.2022, na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 12.05.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. G. D., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom C.
XXXX/X, N.,

X. S..., nar. X.X.XXXX v H. T., trvale bytom E.
88, N.,

X. E..., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom N.,
M. rad XXX/XX,

s ú v i n n í, ž e

1) obžalovaný G. D.

dňa 23.12.2018 v čase o 03.44 h, v N., na V. M. rad XXX/X, na verejných pánskych toaletách v podniku D. C. fyzicky napadol poškodeného M. E. takým spôsobom, že poškodeného opakovane niekoľkokrát päťou udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, čím poškodenému M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, N. spôsobil zranenia - tržnozmliaždenú ranu na pravom obočí, rozsiahly opuch s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej a ľavej očnénice, zakrvácanie pod spojovkou ľavého oka, zlomenie korunky zuba 11 a 21 (prvého zuba - rezáka vpravo hore a prvého zuba - rezáka vľavo hore), vyžadujúce si dĺžku liečby a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní,

pričom obžalovaný G. D. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 14111757, vystaveným dňa 20.10.2018 Obvodným oddelením Policajného zboru N., mu bola uložená pokuta 30,00 EUR za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za iné hrubé správanie spáchané dňa 20.10.2018 v čase o 03.10 h,

2) obžalovaní S. U. a E. Y.

dňa 23.12.2018 v čase približne o 03.55 h, v N., na V. M. rad XXX/X, pred podnikom D. C., po predchádzajúcej slovnej potýčke s poškodeným M. E. tohto po odchode z podniku D. C. spoločne prenasledovali a v blízkosti parkoviska pred podnikom spoločným konaním následne fyzicky napadli

takým spôsobom, že poškodeného opakovane niekoľkokrát sotili, udreli päsťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, kde ho obžalovaní kopali do rôznych častí tela, aj do oblasti brucha a drieku, čím poškodenému M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, N., spôsobili zranenia - zmliaždenie nosa a zmliaždenie ľahkého stupňa pravého ramena a v oblasti driekovej, vyžadujúce si dĺžku liečby a práceneschopnosti do 7 dní,

teda

obžalovaný G. D. v bode 1

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

obžalovaní S. U. a E. Y. v bode 2

- spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

čím spáchali

obžalovaný G. D. v bode 1

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona v znení Zákona č. 161/2018 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona,

obžalovaní S. U. a E. Y. v bode 2

- spolupáchateľstvom podľa § 20 R. zákona prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v znení Zákona č. 161/2018 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“).

Za to sa odsudzujú

obžalovaný G.

Podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 16 (šestnásť) mesiacov.

obžalovaný S. Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 14 (štrnásť) mesiacov.

obžalovaný E. Y.

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému G. D. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému M. E., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom N., N. č. XXXX/XX škodu vo výške 572,40 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaným S. U. a E. Y. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému M. E., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom N., N. č. XXXX/XX škodu vo výške 381,60 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený M. E., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom N., N. č. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená právnická osoba Y. Gebietskrankenkasse, so sídlom Rakúsko, N. 10, Wienerbergstrasse 15-19, PO BOX 6000 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 28.01.2022 pod sp.zn. 1Pv/602/18/4404 obžalobu na obvineného G. D. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a na obvinených S. U. a E. Y. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obvinený G. D.

dňa 23.12.2018 v čase o 03.44 h, v N., na V. M. rad XXX/X, na verejných pánskych toaletách v podniku D. C., fyzicky napadol poškodeného M. E., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, N., takým spôsobom, že poškodeného opakovane niekoľkokrát päťou udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, kde ho obvinený kopol do brucha,

obvinení S. U. a E. Y.

dňa 23.12.2018 v čase približne o 03.55 h, v N., na V. M. rad XXX/X, pred podnikom D. C., po predchádzajúcej slovnej potýčke s poškodeným M. E., narodeným XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, N., tento po odchode z podniku D. C. prenasledovali a v blízkosti parkoviska pred podnikom spoločným konaním následne fyzicky napadli, takým spôsobom, že poškodeného opakovane niekoľkokrát sotili, udierali päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, kde ho obvinení S. U. a E. Y. kopali do oblasti brucha a drieku,

pričom následkom uvedeného násilného konania obvinených G. D., S. U. a E. Y. boli poškodenému M. E., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, N., spôsobené zranenia - tržnozmliaždená rana na pravom obočí, rozsiahly opuch s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej a ľavej očnénice, zakrvácanie pod spojovkou ľavého oka, zmliaždenie nosa s vybočením chrbta nosa a nosnej priehradky doprava, zlomenie korunky zuba 11 a 21 (prvého zuba - rezáka vpravo hore a prvého zuba - rezáka vľavo hore) a zmliaždenie ľahkého stupňa pravého ramena a v oblasti driekovej, vyžadujúce si dĺžku liečby a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní,

pričom obvinený G. D. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 14111757, vystaveným dňa 20.10.2018 Obvodným oddelením Policajného zboru N., mu bola uložená pokuta 30,00 EUR za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49

odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za iné hrubé správanie spáchané dňa 20.10.2018 v čase o 03.10 h.

Obžalovaní E. Y. a S. U. na hlavnom pojednávaní neurobili žiadne vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. X. G. D. síce vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, následne i kladne odpovedal na otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a aj prokurátor a poškodený navrhli toto vyhlásenie obžalovaného prijať, súd však vyhlásenie obžalovaného o vine neprijal, nakoľko tomuto bránila formulácia skutku obžaloby. Prokurátor totiž v podanej obžalobe skutok vymedzil ako dve samostatné udalosti v podobe fyzických útokov na poškodeného s tým, že na prvom mal účasť výlučne obžalovaný G. D. bez súčinnosti s ostatnými obžalovanými a na druhom spoločne obžalovaní S. U. a E. Y., následok na zdraví poškodeného však prokurátor kládol za vinu všetkým trom obžalovaným spoločne, nešpecifikujúc, ktoré konkrétne zranenia boli pri tom-ktorom útoku na poškodeného spôsobené, čo je súčasne významné aj právnu kvalifikáciu predmetného skutku.

Súd tak následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodeného, znaleckým dokazovaním, oboznámením obrazových záznamov a listinných dôkazov.

Obžalovaný G. D. pred súdom vypovedal, že s poškodeným mal konflikt aj v minulosti, keď mu tento v inom podniku rozbil pohár o hlavu. V ten deň bol v D. bare na záchode a keď si umýval ruky, v zrkadle uvidel poškodeného. Otočil sa preto k nemu a tento sa mu začal vyhrážať, že mu znovu rozbije pohár o hlavu. Keďže mal s ním v minulosti zlú skúsenosť, ako sa takto bavili, udrel ho dvakrát päťou do tváre. Poškodený spadol na zem, obžalovaný odišiel zo záchoda a z baru preč. O tom, čo sa stalo vonku pred barom, obžalovaný nevedel uviesť nič, v ten deň ani nebol s obžalovanými Y. a U. v bare spoločne. Obžalovaný na otázky odpovedal, že poškodený na neho žiadnym spôsobom neútočil, okrem uvedených dvoch úderov inak poškodeného nenapadol. Tvrdil, že poškodený spadol na zem v tej časti, kde sú umývadlá, nie pri záchode.

Súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal tú časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že poškodeného udrel päťou niekoľkokrát, už si nepamätá koľkokrát to bolo. Obžalovaný k zisteným rozdielom uviedol, že si pre odstup času nepamätá, ale tvrdil stále, že viac ako dvakrát poškodeného neudrel.

Obžalovaný S. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s E. Y. stáli pred barom, prišiel poškodený, ktorý tam začal vykrikovať. Vyzývali ho, aby im dal pokoj, aby odišiel, ale on vykrikoval ďalej a preto ho párkrát s Y. udreli, dali mu facku na tvár. Potvrdil, že útok na poškodeného bol jeho spoločný s Y.. Tvrdil, že inak poškodeného nenapadli a keď tento vyšiel z baru, nič si na ňom nevšimol. O tom, čo sa poškodenému stalo v priestoroch toaliet, vedomosť nemal.

Súd podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď tohto obžalovaného z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že poškodený vykrikoval to, že ho napadol G. D. na záchode, pričom obžalovaný si všimol, že poškodený bol krvavý. Vtedy tvrdil, že poškodeného posielal preč, aj ho niekoľkokrát odsotil, ale tento nechápal a preto ho vyprevadili smerom k pekárni, poškodený sa rozbehol, obžalovaný aj s Y. sa rozbehli za ním. Poškodený spadol na zem, pričom obžalovaný pripustil, že ho niekoľkokrát udrel do brucha alebo kde sa podarilo, mohol ho aj kopnúť.

X. k zisteným rozporom uviedol, že na polícii vypovedal pravdu, pričom s odstupom času si už na detaily nepamätá.

Obžalovaný E. Y. vypovedal, že poškodený jeho ako aj obžalovaného U. pred barom obťažoval vykrikovaním, preto mu hovorili, aby odišiel, ale on neposlúchol a preto ho párkrát drgli a dali mu aj pár faciek, čo sa stalo na parkovisku. Uviedol, že poškodeného drgli a dali mu facky obaja. Podľa obžalovaného poškodený po drgnutí spadol na zem.

Z výpovede obžalovaného z prípravného konania, prečítanej podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora, súd zistil, že tento vtedy rozdielne vypovedal, že poškodený im pred barom hovoril, že ich kamarát G. D. ho zbil na záchode a kričal na nich. Poškodeného preto posielali domov, nedal si však povedať a preto ho S. U. aj odsotil. Poškodený bol aj trochu zakrvavený. Nakoľko nechcel odísť, vyprevadili ho smerom k pekárni, poškodený sa ale rozbehol, oni sa preto rozbehli za ním, U. bol pri ňom prvý, tento ho možno aj drgol, aj udrel, ale keď k nim prišiel on, poškodený sa postavil zo zeme a odišiel. Tvrdil vtedy, že si pamätá, že poškodeného nijako neudrel.

Obžalovaný vysvetľoval, že si už na podrobnosti nepamätá a nevie povedať, či aj on poškodeného udieral, nakoľko to už bolo dávno.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul poškodeného M. E. v procesnom postavení svedka, pričom tento uviedol, že bol v D. bare, bol opitý a chcel ísť domov. S. išiel na záchod, kde ho obžalovaný G. D. udrel do tváre, následne poškodený spadol, udrel sa o záchodovú misu, vybili sa mu zuby a vlastne všetky jeho zranenia, t.j. zuby aj oko, utrpel na záchode. Potom chcel odísť z podniku, ale napadli ho ďalší piati alebo šiesti, chránil si tvár, lebo bol celý zakrvavený. Poškodený sa nepamätal, koľkokrát ho obžalovaný D. udrel na záchode, nevedel uviesť, či ho tento aj kopal, keď bol na zemi. Pred barom ho napadli určite aspoň traja ľudia, chránil si kabátom tvár, nemal čas na nich pozerieť a počítať ich. Útočníci vonku ho udierali všade, kde sa dalo, spadol, dostal kopance, triafali ho aj do tváre, ale tú si chránil kabátom. Vypovedal tiež, že nos mal zlomený už v minulosti, vonku pred barom dostal úder aj do nosa, ale podarilo sa mu ochrániť kabátom.

Na návrh prokurátora súd prečítal podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania a zo zápisnice o konfrontácii, kedy rozdielne tvrdil, že obžalovaný G. D. ho udrel niekoľkokrát do oblasti tváre, spadol k toaletnej misu, kde pocítil aj kopanec do brucha. K útoku pred barom vtedy vypovedal, že ho dvaja prenasledovali a keď ho dobehli, sotili ho, udreli päťou a keď bol na zemi, kopali do oblasti drieku a brucha. Pri konfrontácii s obžalovaným D. vtedy tvrdil, že poranenie oka a zubov mu spôsobil obžalovaný D. ako aj modriny na tvári, vonku pred barom mu neboli spôsobené žiadne viditeľné zranenia, dostal kopy do oblasti drieku a brucha.

Poškodený vysvetľoval, že na polícii vypovedal pravdu, vtedy si udalosti lepšie pamätal a poukazoval na to, že odvtedy už uplynuli 4 roky.

Na otázky tiež odpovedal, že vonku pred barom mu podľa neho bolo spôsobené poranenie na nose pritom, ako si kryl tvár kabátom.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca MUDr. Gavaľu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý v písomnom znaleckom posudku v jeho záveroch skonštatoval, že poškodený dňa 23.12.2018 utrpel tržno-zmliaždené rany na pravom obočí, rozsiahly opuch s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej a ľavej očné, zakrvácanie pod spojovkou pravého oka, zmliaždenie nosa s vybočením chrbta nosa a nosnej priehradky doprava, zlomeninu korunky zuba 11 a 21 a zmliaždenie ľahkého stupňa pravého ramena a v oblasti driekovej. Znalec v písomnom znaleckom posudku uviedol, že na oblasť tela poškodeného v rôznej lokalite pôsobilo tupé, prípadne tupo-oblé násilie s menšou až stredne veľkou intenzitou, opakovane viackrát, pričom charakter ako aj lokalizácia zranenia poškodeného nasvedčujú pre jeho vznik pôsobením aktívneho násillia. Mohlo tomu tak dôjsť pri fyzickom napadnutí poškodeného inou osobou alebo viacerými osobami, napríklad po úderoch päťou ruky do oblasti hlavy - tváre a tiež po kopnutí nohou do tela poškodeného v rôznej lokalite. Podľa znalca takýmto útokom nedošlo a ani nemohlo dôjsť k poraneniu životne dôležitých orgánov, respektíve k vzniku zranenia, ktoré by malo charakter vážnej poruchy zdravia. Zo súdno-lekárskeho hľadiska znalec zranenia vyhodnotil ako úraz ľahký, ktoré si v priemere vyžadujú dĺžku liečby a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní. Pri kontrole zdravotnej dokumentácie poškodeného znalec dospel k záveru, že predĺženie liečby a práceneschopnosti bolo neúmerne charakteru a rozsahu jeho zranenia ako aj subjektívnym ťažkostiam, ktoré poškodený pociťoval a uvádzal. Podľa znalca bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života v trvaní do 14 dní počas liečby a práceneschopnosti. V dodatku znaleckého posudku znalec vyčíslil bodové ohodnotenie jednotlivých zranení poškodeného s tým že celkové hodnotenie odškodnenia za bolesť u poškodeného ustálil na 70 bodov.

Znalec na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch ním podaného písomného znaleckého posudku a dodatku k nemu s tým, že na nich trvá v plnom rozsahu, upravil ich však pokiaľ ide o zranenie poškodeného v podobe zranenia nosa s vybočením chrbta nosa a nosnej priehradky doprava. V tejto súvislosti vysvetlil, že u poškodeného nebola konštatovaná zlomenina nosa, poškodený neutrpel takúto zlomeninu a preto vybočenie chrbta nosa nosnej priehradky doprava nemôže súvisieť s úrazom nosa z 23.12.2018, ale súvisí so starším zranením poškodeného, o ktorom poškodený vypovedal na hlavnom pojednávaní s tým, že v minulosti pred incidentom utrpel zlomeninu nosa. Podľa znalca poškodený dňa 23.12.2018 utrpel iba zmliaždenie nosa a preto upravil bodové ohodnotenie zranení poškodeného tak, že toto znížil o 20 bodov a za samotné zmliaždenie nosa priznal iba 5 bodov. Znalec za najzávažnejšie zranenia poškodeného označil tie v oblasti tváre, predovšetkým zakrvácanie spojovky ľavého oka, tržno-zmliaždenú ranu na pravom obočí a rozsiahly opuch s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej a ľavej očné, ktoré si vyžiadali dobu liečby nad 7 dní, ale do 14 dní, ostatné poranenia si vyžiadali dobu liečby do 7 dní a spĺňajú kritériá iba malých poranení. Vo vzťahu k poškodeniu koruniek zubov

znalec uviedol, že išlo iba o ich vylomenie, keďže poškodený mal výplne už predtým, žiadnu liečbu si nevyžadujú, je potrebné iba nasadiť nové korunky, čo si vyžaduje jednorazové stomatologické ošetrenie. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného znalec označil za súladný s výpoveďou poškodeného. Znalec uviedol, že k spôsobeniu zranení v oblasti tváre poškodeného bol potrebný viac ako jeden úder, pričom minimálne jeden musel pôsobiť na oblasť pravého oka, minimálne jeden na oblasť ľavého oka a minimálne jeden na oblasť nosa, k vylomeniu koruniek zubov mohlo dôjsť pri prudkom narazení horného zubaradia na dolné zubaradie pri mechanizme úderu na tvár inou osobou, čo znalec označil za vysoko pravdepodobné, keďže nezistil poranenie pier, ku ktorému by došlo pri priamom údere do oblasti úst poškodeného.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj obrazové záznamy z kamerového systému z miesta činu, a to ich písomným prepisom a fotografiami, z ktorých zistil, že v priestoroch toaliet obžalovaný G. D. ako prvý zasiahol poškodeného do oblasti tváre, pričom tomuto úderu nepredchádzal žiadny útok poškodeného, ani jeho náznak, obžalovaný následne poškodeného udrhel opakovane niekoľko krát, následkom čoho poškodený spadol na zem pri záchodovú misu, kde obžalovaný G. D. poškodeného nekopal, ale ešte naznačil úder alebo udrhel poškodeného do oblasti hrudného koša. Pokiaľ ide o obrazový záznam z pred Higgi baru, z tohto súd zistil, že obžalovaný S. U. a E. Y. sa rozbehli za unikajúcim poškodeným až na parkovisko, následne zostali mimo záberu bezpečnostnej kamery, z ktorej bol záznam vyhotovený.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje predovšetkým na lekárske správy z ošetrenia poškodeného, na blok na pokutu nezaplatenú na mieste, uloženú obžalovanému D. za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a na ďalšie listiny.

Na základe vyššie opísaného dokazovania, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na všetkých troch obžalovaných podaná dôvodne a títo sa dopustili voči poškodenému protiprávneho konania, naplňajúceho znaky trestného činu. Rozdielne od obžaloby však súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci išlo o dva samostatné skutky, nespáchané všetkými tromi obžalovanými vo vzájomnej súčinnosti a preto títo nemohli ani spoločne zodpovedať za všetky zranenia, ktoré poškodený dňa 23.12.2018 utrpel.

Súd tak nemal žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný G. D. poškodeného fyzicky napadol v priestore toaliet opakovanými údermi päťou, čo potvrdil jednak samotný poškodený a útok priznával aj obžalovaný, vyjadrujúc ľútosť nad svojim konaním a túto odôvodňujúc predchádzajúcim konfliktom s poškodeným na inom mieste. Súd na základe výpovede poškodeného, ktorý jednoznačne vypovedal, že s výnimkou poranenia nosa mu boli všetky zranenia na tvári, vrátane vylomenia koruniek zubov, spôsobené pri útoku obžalovaného D. na toaletách, ustálil, že týmto fyzickým útokom obžalovaného D. mu boli spôsobené zranenia, a to tržnozmliaždená rana na pravom obočí, rozsiahly opuch s krvnou podliatinou v podkoží v oblasti pravej a ľavej očné, zakrvácanie pod spojovkou ľavého oka, zlomenie korunky zuba 11 a 21 (prvého zuba - rezáka vpravo hore a prvého zuba - rezáka vľavo hore), ktoré si vyžiadali dĺžku liečby a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní. Uvedený záver súdu je súčasne podporený aj závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení poškodeného a ktorý je súladný s výpoveďou poškodeného a priebehu útoku obžalovaného D. na neho, zachyteného na obrazovom zázname. Tieto zranenia poškodeného, spôsobené mu obžalovaným D. pritom spĺňajú kritériá ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona. Obžalovaný sa pritom tohto konania dopustil napriek tomu, že bol dňa 20.10.2018 postihnutý pokutou za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúceho v hrubom správaní.

Súd tiež dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že potom, ako sa obžalovaný G. D. dopustil na poškodenom útoku, opísaného pod bodom 1 skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku, bol následne pred D. barom fyzicky napadnutý spoločne obžalovanými S. U. a E. Y., avšak bez akejkoľvek súčinnosti s obžalovaným G. D.. Samotní obžalovaní U. a Y. priznali, že vykrikovanie poškodeného považovali za obťažujúce a preto ho posielali preč a keďže tento nereagoval, začali za ním bežať a potom, ako ho dobehli, fyzicky ho napadli tak, že ho sotili, udrheli päťou do tváre a na zemi poškodeného kopli do rôznych častí tela. Uvedený záver mal súd podporený tiež nielen výpoveďou poškodeného ale aj s ňou korešpondujúcimi závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Aj z výpovedí obžalovaných z prípravného konania, kedy si podľa vlastného vyjadrenia na udalosť lepšie pamätali, vyplýva, že na poškodenom pri jeho vyjdení z baru videli zranenia s tým, že tento krvácal. Na základe

takto ustáleného priebehu fyzického útoku obžalovaných U. a Y. na poškodeného súd aj v kontexte so závermi o zraneniach, ktoré už poškodený utrpel pri predchádzajúcom fyzickom útoku obžalovaného D., dospel k záveru, že obžalovaní U. a Y. poškodenému spôsobili zranenia, a to zmliaždenie nosa (bez posunutia priehradky, keďže znalec vysvetlil, že uvedené je následkom staršieho zranenia nosa poškodeného) a zmliaždenie ľahkého stupňa pravého ramena a v oblasti driekovej. Uvedené zranenia si však vyžiadali dobu liečby do 7 dní, z ktorého dôvodu nespĺňajú kritériá ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona a preto nemohli u obžalovaných U. a Y. odôvodniť právnu kvalifikáciu ich konania aj ako prečinu ublíženia na zdraví.

Z vyššie uvedených dôvodov súd obžalovaného G. D. uznal vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bode 1 výroku o vine tohto rozsudku a obžalovaných U. a Y. tak, ako je uvedené v bode 2 výroku o vine.

Obžalovaný G. D. tak uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania tak, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin, hoci bol za obdobný čin predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a tiež tak, že inému úmyselne ublížil na zdraví. Zákonné znaky predmetných prečinov obžalovaný naplnil aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho konania rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V prejednávanej veci je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkami (vo sfére poškodenia telesnej integrity poškodeného), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Obžalovaní S. U. a E. Y. protiprávnym konaním v bode 2 tohto rozsudku podľa názoru súdu naplnili všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k§ 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania tak, že sa spoločným konaním dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Aj títo obžalovaní zákonné znaky predmetného prečinu naplnili aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť ich konania je vyššia ako nepatrná podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona. Táto je v konkrétnom prípade určená spôsobom vykonania činu (keď obžalovaní spoločne fyzicky napadli už zraneného poškodeného, na ktorom vnímali zranenia a ktorý vo vzťahu k nim fyzicky agresívne vôbec nevystupoval), následkami ich činu vo sfére chráneného záujmu, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou ich zavinenia a ich pohnútkou. Keďže nebolo preukázané, že by pri tomto útoku obžalovaných boli poškodenému spôsobené zranenia, spĺňajúce kritériá ublíženia na zdraví, kvalifikácia skutku aj podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona neprichádzala do úvahy.

Súd skutky obžalovaných kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase ich spáchania, nakoľko neskorší zákon nie je podľa názoru súdu pre obžalovaných priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného G. D. súd zistil, že tento je slobodný, z miesta bydliska nie sú o ňom uvádzané bližšie poznatky týkajúce sa jeho osoby a správania. Obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestného činu, a to tiež prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a hoci sa vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/73/2016 vo vzťahu k týmto trestným činom na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, uvedenou fikciou nezanikla skutočnosť, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil. V evidencii priestupkov má obžalovaný záznamy aj pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a priestupky proti majetku.

Obžalovaný S. U. je rovnako slobodný, býva so svojou matkou a súrodencami, z miesta bydliska o ňom neboli oznámené negatívne poznatky. Hoci obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný, z evidencie priestupkov vyplýva, že sa v minulosti opakovane dopustil rôznych priestupkov, a to nielen

priestupkov proti majetku, ale aj priestupkov proti verejnému poriadku a občianskemu spolunažívaniu, spočívajúcich v násilnom správaní.

Pokiaľ ide o obžalovaného E. Y., tento je slobodný, bez negatívnych poznatkov k jeho osobe z miesta jeho bydliska. Tento obžalovaný sa však už v minulosti dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorá vec bola riešená Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 3T/73/2016. Obžalovanému bol uložený peňažný trest, ktorý zaplatil a preto sa na neho hľadí, akoby nebol súdne trestaný. Obžalovaný má v evidencii priestupkov zaznamenané 2 postihy za dopravné priestupky.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

U obžalovaného G. D. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a tento i úprimne oľutoval), ako aj prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbíhajúcich sa trestných činov je prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej a prirážajúcej okolnosti a pri ich rovnováhe hornú ani dolnú hranicu trestnej sadzby nemenil. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 mesiacov a zistiť súčasne podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Podľa názoru súdu uvedený výchovný trest reflektuje okolnosti obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, ako aj početnosť zranení jeho útokom poškodenému spôsobených, tiež aj predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý sa už opakovane dostal do rozporu s právnym poriadkom a súčasne i dĺžku doby vedenia trestného stíhania.

Pokiaľ ide o obžalovaných S. U. a E. Y. u týchto oboch súd zhodne vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznali a tento i úprimne oľutovali), prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona u nich nezistil žiadnu. Základná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona predstavuje 0 až 3 roky, súd preto podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosť u obžalovaných zistenej poľahčujúcej okolnosti a pri absencii prirážajúcej okolnosti znížil podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 2 roky. Za tohto stavu súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a aj u nich oboch zistiť podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 14 mesiacov. Trestom uvedeného druhu a výmery súd zohľadňoval tak okolnosti obžalovanými spáchanej trestnej činnosti bez vážnejších následkov vo sfére telesnej integrity poškodeného, skutočnosť, že ani títo obžalovaní pred spáchaním skutku v prejednávanej veci nevedli riadny život, keďže sa dopúšťali násilných konaní a na druhej strane aj dĺžku času, ktorá od spáchania trestného činu uplynula.

Súd tak dospel k záveru, že práve takýmito trestami sa u každého z obžalovaných dosiahne ich účel z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaných a zabránenie im v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a súčasne dostatočne ochráni spoločnosť a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia).

V prejednávanej veci riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený M. E., ktorý na hlavnom pojednávaní svoj skôr uplatnený nárok na náhradu škody modifikoval tak, že žiadal nárok na náhradu škody podľa znaleckého posudku, t.j. v tejto fáze trestného konania tak nezotrval na nároku na náhradu škody aj vo vzťahu k nákladom, ktoré vynaložil v súvislosti so stomatologickým oštrením za zlomené korunky dvoch zubov (keďže tieto náklady neboli predmetom znaleckého skúmania a znalec sa k nim v znaleckom posudku, na ktorý poškodený svojim nárokom na náhradu škody odkázal, ani nevyjadroval). Súd preto zaviazal obžalovaného G. D. k povinnosti nahradiť poškodenému škodu vo výške 572,40 Eur, čo predstavuje hodnotu bolestného podľa bodového ohodnotenia zranení, spôsobených mu týmto

obžalovaným a v kontexte so závermi znalca Z.. O. (30 bodov x 19,08 Eur podľa Zákona č. 437/2004 Z.z.).

Obžalovaných S. U. a E. Y. súd zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému škodu vo výške 381,60 Eur, ktorá suma predstavuje bolesťné v zmysle bodového ohodnotenia týmito obžalovanými spôsobených zranení poškodenému skutkom pod bodom 2 (20 bodov x 19,08 Eur podľa Zákona č. 437/2004 Z.z.).

So zvyškom nároku na náhradu škody súd poškodeného odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody aj poškodená právnická osoba Y. O. v súvislosti s nákladmi na poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenému ako ich poistencovi vo výške 850,88 Eur s tým, že táto suma im bola refakturovaná N. zdravotnou poisťovňou a.s. C.. Keďže však súd nemal k dispozícii rozpis jednotlivých konkrétnych úkonov zdravotnej starostlivosti, poskytnutej poškodenému a ich cenu, pričom aj následky na zdraví u poškodeného boli súdom rozčlenené do dvoch samostatných skutkov, spáchaných jednak obžalovaným G. D. samostatne a jednak obžalovanými S. U. a E. Y. spoločným konaním, na ďalšie rozhodnutie o takto uplatnenom nároku na náhradu škody by bolo potrebné dokazovanie doplniť, dokonca dožiadaním o právnu pomoc do cudziny, čo by jednak presiahlo potreby trestného stíhania a súčasne by ho i neprimerane predĺžilo. Súd preto v súlade s ustanovením § 288 odsek 1 Trestného poriadku túto poškodenú právnickú osobu s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).